

21 oktober 2019

Waardevol syndicaal overleg en samenwerken in een crisisperiode

Personeel vindt geen gehoor bij de Defensiestaf. De basis wordt niet gehoord!

Het syndicaal overleg is herleid tot een verplicht nummertje. Er wordt niet meer gestreefd om een compromis te bereiken waar zowel het personeel als de organisatie kunnen achterstaan. Meer nog, de syndicale organisaties worden als vijand behandeld. De onderhandelings- en overlegdossiers worden gepresenteerd en toegelicht, maar de ruimte voor wijzigingen ontbreekt. Daarenboven hekelen we de manier waarop sommige dossiers tot stand komen, via chantage, dreigementen, leugens, Het ultieme doel is niet meer om te zoeken naar een compromis, maar wel om te trachten, zonder of met weinig aanpassingen, een dossier af te handelen. Door het toepassen van deze werkwijze gaat de militaire overheid totaal respectloos om met de afgevaardigden van het personeel, de vakorganisaties.

Een crisis vereist samenwerking!

Spijtig, want in tijden van crisis (alhoewel er nog vele grote chefs dit in alle toonaarden ontkennen), kan je beter samenwerken om de problemen op te lossen. Dit wil zeggen, de vakorganisaties als partner behandelen in plaats van als grote vijand. Dit impliceert ook openheid, rechtvaardigheid, eerlijkheid, respect, Maar al deze eigenschappen, waarvan er sommigen tot de kernwaarden en normen van Defensie behoren, worden alleen maar opgelegd aan het personeel. Op de overleg- en onderhandelingscomités zijn deze waarden onbelangrijk. Dan wordt er alleen gekeken hoe men de vakorganisaties buitenspel kan zetten.

Gaat de Defensiestaf de crisis alleen oplossen?

Onlangs richtte Defensie een crisis cel op (Transition Team). Deze cel heeft tot doel de problemen om te overleven te analyseren en raadgevingen over te maken aan de Chef van Defensie.

Alhoewel sommige generaals beweren dat je een leger van onder naar boven opbouwt, stellen we hier opnieuw vast dat de problemen top-down zullen worden behandeld. De afgevaardigden van het militair personeel, de vakorganisaties, worden in dit hele verhaal niet betrokken.

ACV Defensie vroeg alvast een onderhoud aan met de crisismanager, GenMaj Thijs om hierover een open gesprek te voeren.

Nood aan waardevol en respectvol syndicaal overleg!

Waarom zou Defensie luisteren naar het personeel en zorgen voor een goed syndicaal overleg?

Militairen hebben toch geen stakingsrecht! Militairen kan je onbeperkt inzetten en alles laten doen, want beschermingsmaatregelen om de job leefbaar te houden werden nooit ontwikkeld. Ook al zijn deze bij wet voorzien. Maar verweer of protest hiertegen wordt onmogelijk gemaakt door het wettelijk verbod op staken.

ACV Defensie nam op 24 juni 2019 actie en vroeg de minister van Landsverdediging, Didier Reynders, om het onderhandelingscomité te vatten om de syndicale wet aan te passen. We eisen dat militairen ook over stakingsrecht kunnen beschikken of dat op zijn minst een waardevol en respectvol overleg gecreëerd wordt met verplicht compromis.

In het Europees Sociaal Handvest is het stakingsrecht een absoluut recht dat enkel kan ingeperkt worden om zwaarwichtige redenen en waarbij de invulling van de inspraak dan ook op een andere manier moeten gecompenseerd worden. Dit is het proportionaliteitsprincipe. En juist hier wringt het schoentje. Het stakingsrecht wordt expliciet verboden aan militairen, zonder dat er compenserende maatregelen zijn genomen, zoals een overeenstemmingsvereiste.

Uittreksel uit het antwoord van minister Reynders van 8 oktober 2019:

Wat het draagvlak van bepaalde beslissingen betreft, is het inderdaad niet wettelijk nodig om tot een compromis te komen tussen de overheid en de vakorganisaties. De adviezen van de vakorganisaties zijn niet bindend voor de overheid. De wetgeving van toepassing op de militairen voorziet niets in dit kader. Een eventuele “verplichting” om tot een compromis te komen, bestaat ook niet in de wetgeving van toepassing op ambtenaren (Wet van 19 Dec 74 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel) of bijvoorbeeld bij de politie (Wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten).

In het antwoord van Minister Reynders geeft hij aan dat het wettelijk niet voorzien is om een compromis te bereiken. Hij verwijst daarbij naar de andere ambtenaren en de politie, waar ook geen compromis voorzien is. Hier gaat de minister de mist in. Andere ambtenaren en de politie beschikken **wel over stakingsrecht**. Het is juist het **proportionaliteitsprincipe** dat aangeeft dat het **stakingsrecht moet worden gecompenseerd** door een andere maatregel, zoals bijvoorbeeld een overeenstemmingsvereiste (compromis). In de wetgeving van de strijdkrachten van onze noorderburen, de Nederlanders, wordt de verplichting voorzien dat de helft van de vakorganisaties akkoord moeten gaan met wijzigingen aangebracht aan de regelgeving, of met nieuwe regelgevingen. Door samen (vakorganisaties en overheid), te zoeken naar een compromis wordt de gedragenheid door het militair personeel van de opgelegde maatregelen verhoogd.

Maar ja, In België worden de “sociale partners” (de vakorganisaties) bij Defensie niet beschouwd en behandeld als partner in de ontwikkeling van regelgeving. Hierdoor wordt een doorgedreven samenwerking, waarbij zowel het militair personeel als de militaire overheid baat bij heeft, onmogelijk gemaakt!

Topoverleg in twee domeinen

Militair overleg wordt gevoerd in twee zeer belangrijke domeinen: het domein van “de statuten en reglementeringen” en het domein van “de welzijnswetgeving”. En in beide domeinen stellen we vast dat de militaire overheid het syndicaal overleg tracht te beperken en te omzeilen.

Vakorganisaties geven duidelijk signaal

De 4 representatieve vakbondsorganisaties van Defensie hebben op 17 oktober 2019 het Hoger Overleg Comité (HOC) welzijn verlaten, omdat ze niet akkoord gaan met de voorbereiding en het verloop van deze vergadering.

De vakorganisaties stellen vast dat de afspraken die in het verleden werden gemaakt, niet gerespecteerd worden. Daarenboven verstuurde de militaire overheid een Nota naar zijn stakeholders intern Defensie (niet naar de vakorganisaties) waarbij ze zonder syndicaal overleg beslist heeft om bepaalde punten van het Jaar Actie Plan (JAP) en het Globaal Preventie Plan (GPP) te schrappen.

Deze werkmethode bewijst het gebrek aan respect van de militaire overheid voor het syndicaal overleg, waarbij samen zou moeten gestreefd worden om het welzijn van de militairen te verbeteren.

De 4 representatieve vakorganisaties hebben op 21 oktober 2019 een schrijven naar de CHOD gericht. We verwachten van de chef van Defensie nu een sterk signaal, dat Defensie het syndicaal statuut respecteert en het syndicaal overleg ernstig neemt.

Conclusie

Indien de militaire overheid Defensie wil redden van de ondergang dan is een doorgedreven, eerlijke en respectvolle samenwerking met de sociale partners (vakorganisaties) onontbeerlijk.

ACV Defensie heeft zich in het verleden altijd zeer constructief opgesteld om samen met de militaire overheid een leefbare Defensie te ontwikkelen voor het hele personeel. Vandaag de dag, ondanks de moeilijke tijden, blijven we dit doen. En we verwachten van de militaire overheid dat ze dezelfde attitude aannemen.

Walter Van den Broeck
Secretaris

The logo for ACV (Association of Civil Servants) is displayed in a large, bold, grey font. It consists of the letters 'ACV' in a sans-serif typeface.

openbare diensten